

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
20. november 2003

Sag T-63/02

**Maria Concetta Cerafogli og Paolo Poloni
mod
Den Europæiske Centralbank**

»Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – vederlag –
beregningsmetoder vedrørende den årlige lønjustering – høring af
Personaleudvalget – ansættelsesvilkårenes artikel 13, 45 og 46«

Fuldstændig gengivelse på tysk II - 1405

Fuldstændig gengivelse på alle sprog i Samling af Afgørelser fra Domstolen
og Retten i Første Instans, afdeling II

Angående: Påstand dels om annullation af de lønsedler for juli 2001, der den 13. juli 2001 blev tilstillet sagsøgerne, som er ansatte ved Den Europæiske Centralbank (ECB), for så vidt som lønsedlerne var udstedt på grundlag af en forhøjelse af vederlaget på 2,2%, dels om, at Retten pålægger ECB at udstede lønsedler for juli 2001 til sagsøgerne, der er baseret på en forhøjelse af vederlaget på mindst 2,7%, subsidiært baseret på en forhøjelse svarende til den, der fastsættes i Rettens dom i den foreliggende sag, og at udbetale sagsøgerne forskellen mellem disse to beløb.

Udfald: De lønsedler vedrørende juli 2001, der den 13. juli 2001 blev tilstillet sagsøgerne, der er ansatte ved Den Europæiske Centralbank (ECB), annulleres, for så vidt som ECB ikke har hørt Personaleudvalget i forbindelse med lønjusteringen for 2001. I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – vederlag – årlig lønjustering – høring af Personaleudvalget – administrationens pligt (Ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, art. 45 og 46)

2. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – repræsentation – Personaleudvalget – obligatorisk høring – begrundelse (Ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, art. 46)

3. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – vederlag – beregningsmetode for den årlige lønjustering – kriterier – administrationens skøn – domstolskontrol – grænser (Ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, art. 13)

4. Tjenestemænd – ansatte ved Den Europæiske Centralbank – søgsmål – genstand – påbud til administrationen – afvisning – tvist angående pengebeløb – fuld prøvelsesret (Ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, art. 42)

1. Artikel 46 i ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank skal fortolkes således, at Personaleudvalget skal høres vedrørende en retsakt, der foruden ansættelsesvilkårene, vedrører forhold desangående, og som vedrører et af de i ansættelsesvilkårenes artikel 45 omhandlede forhold, herunder vederlag til personalet. Den effektive virkning af denne forpligtelse indebærer, at administrationen overholder denne, hver gang høringen af Personaleudvalget kan påvirke indholdet af den retsakt, der skal vedtages.

Lønjusteringen for 2001 var derfor en almenyldig retsakt, som vedrørte aflønningen af bankens samlede personale, selv om den indgik i beregningsmetoden for gennemførelsen af de generelle lønjusteringer for 1999-2001, og burde derfor have givet anledning til nævnte høring.

(jf. præmis 20, 21, 23, 25, 27 og 33)

Henvisning til: Retten, 6. marts 2001, sag T-192/99, Dunnett m.fl. mod EIB, Sml. II, s. 813, præmis 90.

2. Rækkevidden af forpligtelsen til at høre Personaleudvalget i artikel 46 i ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank må vurderes ud fra disse mål. Dels tilsigter denne høring at gøre det muligt for hele personalet via Personaleudvalget som repræsentanter for deres fælles interesser at blive hørt inden vedtagelse eller ændring af almenyldige retsakter, som vedrører dem. Dels er overholdelsen af denne forpligtelse såvel i de forskellige ansattes som administrationens interesse, idet det herved kan undgås, at enhver ansat ved en individuel administrativ klageprocedure skal gøre opmærksom på eventuelle fejl. En sådan høring, der kan hindre indgivelsen af en række klager vedrørende det samme klagepunkt, fremmer også princippet om god forvaltning.

(jf. præmis 24)

3. Artikel 13 i ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, som bestemmer, at på forslag fra direktionen vedtager Styrelsesrådet årligt de generelle lønjusteringer med virkning fra den 1. juli, indeholder intet kriterium med henblik på gennemførelsen af disse lønjusteringer og bestemmer navnlig ikke, at disse justeringer skal tage hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i delstaten Hesse eller i Frankfurt-am-Main.

Ansættelsesvilkårenes artikel 13 har således i denne sammenhæng indrømmet Styrelsesrådet et vidt skøn, som Retten kun kan underkende, såfremt der foreligger en åbenbar fejl eller magtfordrejning.

Styrelsesrådet har imidlertid ved i beregningsmetoden at fastsætte, at lønjusteringerne skal ske ud fra den gennemsnitlige udvikling af lønningerne i de 15 medlemsstaters seddelbanker og ved Banken for Internationale Overførsler (BRI), indført objektivt begrundede kriterier, hvis hensigtsmæssighed ikke kan anfægtes af Fællesskabets retsinstanser.

(jf. præmis 46-49)

Henvisning til: Retten, 7. december 1995, forenede sager T-544/93 og T-566/93, Abello m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 271, og II, s. 815, præmis 56.

4. Det fremgår af artikel 42, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for personalet ved Den Europæiske Centralbank, at Rettens kompetence i tvister mellem Den Europæiske Centralbank og dens ansatte er begrænset til en prøvelse af lovligheden af foranstaltningen eller afgørelsen, medmindre tvisten angår et pengebeløb, i hvilket

tilfælde Retten har fuld prøvelsesret. Derimod tilkommer det ikke Retten at foretage konstateringer eller udstede påbud til Banken.

(jf. præmis 56)

Henvisning til: Retten, 24. oktober 2000, sag T-27/00, Personaleudvalget ved ECB m.fl. mod ECB, Sml. Pers. I-A, s. 217, og II, s. 987, præmis 37; Retten, 28. juni 2001, sag T-20/01, Cerafogli m.fl. mod ECB, Sml. Pers. I-A, s. 147, og II, s. 675, præmis 80 og 81; Retten, 18. oktober 2001, sag T-333/99, X mod ECB, Sml. II, s. 3021, præmis 48.